

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی یری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۲۱ اپریل ۲۰۱۶

خاور نزدیک یتیم شد

Le Proche-Orient orphelin

جهان با شتاب تحول می یابد، ولی درک وضعیت جدید با تأخیر صورت می پذیرد. تی یری میسان که در سال ۲۰۱۲ از ورود روسیه به سوریه گزارش می داد، فقط سه سال بعد آشکار شد، امروز از خروج دو قدرت بزرگ از خاور نزدیک خبر می دهد.

شبهه ولتر/ دمشق (سوریه)



در سال های آینده، خاور نزدیک باید به تنهایی از عهده مسائل و مشکلات خود برآید. ایالات متحده از دوران جنگ دوم جهانی خواست خود را تحمیل کرده است، و روسیه که علیه جهاد طلبان در سوریه جنگید، هیچ یک مایل به ایفای نقش پر اهمیتی نیستند. مردمان منطقه که قدرت های استعماری با آنان در طول قرن ها مانند طفل در مانده ای رفتار کرده اند و یکی را علیه دیگری به تحریک واداشته اند، امروز باید در مقام افراد بالغ مسؤولیت خودشان را به عهده بگیرند. دو قدرت بزرگ هم زمان قربانی مشکلات اقتصادی خودشان هستند. واشنگتن که در دوران جرج بوش با بلند پروازی، قرن بیست و یکم را امریکائی اعلام کرده بود، از این پس امکان تحقق چنین طرحی را در اختیار ندارد. ایالات متحده مجبور است راهی را برای حضور روسیه و چین باز بگذارد. امروز امریکائی ها تا جایی که می توانند، بر آنند تا در

خاور دور نیروهایشان را متمرکز کنند. رئیس جمهور امریکا بارک اوباما و همکارانش با جفری گلدبرگ Jeffrey Goldberg مصاحبه ای داشته اند که در «دی آتلانتیک» *The Atlantic* (۱) منتشر شد. در این مقاله چکیده ۷ سال گذشته کاخ سفید مشروحاً توضیح داده شده است: حفظ ارتش، به هیچ بهانه ای نیروهای نظامی نباید در خاور نزدیک وارد کارزار شوند. معاهده کوئینسی Le pacte du Quincy، به امضای روزولت در سال ۱۹۴۵ و تمدید آن برای ۶۰ سال به دست جرج بوش در سال ۲۰۰۵، از این پس علت وجودی ندارد: ایالات متحده دیگر نیازی به نفت سعودی ندارد و وقتش را با وهابی هائی تلف می کند که قادر به تطبیق خودشان با جهان مدرن نیستند. دکترین کارتر در سال ۱۹۸۰ که سیاست پنتاگون را مبنی بر کنترل مناطق نفتی خاور نزدیک می دانست و در نتیجه به تشکیل ستاد فرماندهی مرکزی ایالات متحده امریکا انجامید، از این پس چیزی نیست به جز نامه ای مرده. هرچند امنیت اسرائیل مثل همیشه تضمین خواهد شد، ولی تل آویو برای گسترش مرزهایش از نیل تا فرات نباید روی کمک ایالات متحده حساب کند.

ولادیمیر پوتین در برنامه تلویزیونی «خط مستقیم با ولادیمیر پوتین»، رئیس جمهور روسیه خیلی روشن این موضوع را مطرح کرد (۲). به دلیل اعلام مجازات ها از سوی غرب، در سال گذشته، کشورش با یک بحران ۳،۷٪ روبه رو شد و در سال بعد نیز باید با یک بحران ۱،۸٪ مقابله کند، پیش از آن که دوباره در مسیر رشد حرکت کند. با آگاهی به این امر که بانک مرکزی فقط ۳۸۷ میلیارد روبل سرمایه در اختیار دارد، در نتیجه تا جایی که ممکن است روسیه باید صرفه جوئی کند تا از این طوفان جان سالم بدر ببرد.

به همین علت بود که بمب افکن هایش را از سوریه بیرون کشید و این تجهیزات را دوبار به آنجا باز خواهد فرستاد. روسیه پیش از بیرون کشیدن نیروهایش، ارتش عرب سوریه را به جنگ افزارهای مدرن مجهز کرد و نظامیان سوریه را برای استفاده از این تجهیزات آموزش داد. به گفته رئیس جمهور روسیه ولادیمیر پوتین، سوریه به تنهایی توان باز پس گیری سرزمین های از دست رفته اش را در اختیار دارد.

یگانه علتی که روسیه و به همین گونه ایالات متحده را در منطقه نگهداشته، سرنگونی رئیس جمهور اردوخان است که با سیاست برتری طلبانه و استفاده از تروریسم به مثابه ابزار کار چنین سیاستی می تواند به مصیبتی در سطح جهان بینجامد. در نتیجه، امروز مسکو و واشنگتن از کردها علیه اردوخان پشتیبانی می کنند و اگر کردها وارد جنگ علیه سوریه شدند، هیچ یک از دو قدرت بزرگ مداخله نخواهد کرد.

هر چند که خروج دو قدرت بزرگ ناگهانی و پیشبینی ناپذیر بوده، ولی واقعیت همین است. خروج این دو قدرت خاور نزدیک را یتیم بر جا می گذارد. طبیعت از فضای تهی بیم دارد، در نتیجه، از این پس عربستان سعودی و ایران به شکل بنیادی برای گسترش نفوذ خود مبارزه می کنند.

[1] « [The Obama Doctrine](#) » (version française [ici](#)), Jeffrey Goldberg, *The Atlantic* (États-Unis), *Voltaire Network*, 10 March 2016.

[2] « [Прямая линия с Владимиром Путиным](#) » (version anglaise [ici](#)), Владимир В. Путин, *Сеть Вольтер*, 14 апреля 2016.

لینک متن اصلی در شبکه ولتر:

<http://www.voltairenet.org/article191311.html>